

579 Sexto. Si quis alium in subita & inopinata rixa in Ecclesia occidit, violatur Ecclesia, quia, ex hoc, quod occisio fuerit subita, & casualis, non sequitur, quin fuerit voluntaria, & inde injuriosa, ut posuerit ab occidente impediri: v. n. 641.

Q U A E R E S.

580 Quidam Reus sententiatu ad mortem fuit aministris iustitia intra Ecclesiam, ad quam au fugit, lethali vulnere occisus, aut suffocatus. An Ecclesia sit violata?

R Espondeo cum distinctione: Vel enim talis occisio, aut suffocatio fuit facta ex abrupto, & absoluente a Ministris volentibus, aut jubente Judice. Et sic Ecclesia volatur, quia licet occisio delinquentis per sententiam Judicis facta sit justa, est tamen irreverens, & injuriosa loco sacro, cum ejus sanctitati repugnat.

581 Vel evenit casualiter, aut ob defensionem vitæ ipsorum ministrorum, quatenus ministri conantibus eum capere (cum non gaudeant immunitate, quod est omnino supponendum, ex n. 661.) inter tumultum, & motum, a latere unius ministri tormenti bellici casu laxata rota fuit occisus; vel quatenus defendere se volens, ne capiatur, dum arma vertebat ab occidendum ministros, fuit ab altero eorum in defensionem præventus, & occisus.

Et tunc Ecclesia non violatur; quia homicidium casu, aut in defensionem factum non est culpabile, nec injuriosum.

582 Nec polluitur Ecclesia, si tale homicidium fuit voluntariè factum, quatenus Reipublicæ perturbator aliter capi non poterat, Busemb. l. 1. trah. 3. dub. 4. n. 1.

583 Secundum autem dicta de n. 581. difficulter potest habere locum in casu suffocationis, quia dum Ministri ita eum capiunt, ut valent suffocare, pariter valent inermem reddere, ac extra Ecclesiam ducere; adeoque cum intra Ecclesiam suffocent, excusari non possunt ex capite propria defensionis.

PLURA DE POLLUTIONE RESOLVUNTUR.

584 Polluta una Capella, aut Altari, polluitur Ecclesia, & è converso; quia injuria, & pollutio, in quovis loco intra Ecclesiam eveniens, totam Ecclesiam, ejusque coemeterium contiguum afficit: vid. n. 555.

585 Exercratis vero Altaribus fixis, non exercratur Ecclesia, nec è converso, Busemb. l. 6. trah. 3. cap. 3. dub. 4. num. 1. quia inter benedictionem, ac pollutionem ex una parte, & exe-

crationem, ac consecrationem ex alia, hoc est discriben, quod per benedictionem, & pollutionem benedicitur, & polluitur totum, quod est intra Ecclesiam; & ideo pollutus Altaribus polluitur Ecclesia, & è converso. Consecratio vero Altarium fixorum, & Ecclesia est distincta, itaut regulariter detur, quod Altaria fixa sint consecrata, non sic Ecclesia; & ideo iustum est, ut exercratis Altaribus fixis, non exercratur Ecclesia, nec è converso.

586 Polluta per homicidium una sepultura subterranea, polluitur Ecclesia; quia est pars Ecclesiae, ac proinde facit unum cum Ecclesia; nam nomine Ecclesia venit Vas intrus continens loca ad sacros usus, & ad fiducium corpora humana.

587 Si verò subitus Ecclesiam cellula adgit sepulturæ similis, non tamen destinata ad fiducium sepulturam, sed ad ligna conservanda, & alia pro usu Ecclesiae; talis cellula non erit capax pollutionis; quia non est locus sacer, quantum ad præsentem effectum, ex num. 554. cum non sit locus destinatus ad usus sacros sacrificii, aut sepulturæ fiducium.

588 Item, si in aliqua Ecclesia adgit cellulæ intra concavum parietis, à parte interna Ecclesiae, tunc polluta cellula, polluitur Ecclesia: quia est pars Ecclesiae. Si verò sint divisæ ab Ecclesia pariete lapideo, ligneo, &c. & solùm habeant crateres intra parietem Ecclesiae, ubi Confessiones excipientur, uti esse solent in Ecclesiis Monialium; tunc tales cellulæ non sunt capaces violationis, quia quoad effectum pollutionis, ex num. 554. non sunt loca sacra.

589 Si extet Ecclesia ex pluribus inadæquatis, & propè positis constructa, qualis esset Panormi Ecclesia D. Petri, si ejus tres Ecclesiae inadæquatæ essent sejunctæ, non columnis coementitiis, sed parietibus, una polluta, non essent alia polluta; ex cap. un. de consecr. in 6. ubi dicitur: Non unum, sed plura cœmeteria esse noſeuntur, que quamvis ſibi coherentia, pariete tamen medio ſejunguntur; adeoque cum dictæ Ecclesiae ſint ſejunctæ parietibus mediis, non una, ſed plures Ecclesiae censentur; ac proinde polluta una, non ſequitur, quod polluantur aliae. Non impeditur talium Ecclesiæ pluralitas per hoc, quod ex una in aliam detur aditus, quia verè ſunt distincta vasa.

590 Idem ſequitur dicendum de Ecclesiis, quarum una est subitus aliam; ſunt namque ſejunctæ pariete medio, nempe fornice, qui quidem ſecundum faciem ſuperiorem, est

est interior uti vasi, respectu cujus habet rationem foli, & ſecundum inferiorem est interior alteri vasi, respectu cujus habet rationem recti, taliter ut ſit idem materialiter, diverſus formaliter ſecundum formalem prudentum estimationem in ordine ad conſtituendum diuersa.

DE RECONCILIATIONE ECCLESIE.

591 E cclesia polluta eſt reconcilianda. Si ſit benedicta, eam reconciliare potest ſimplex Sacerdos aqua à ſe benedicta, utendo formula Ritualis Romani.

592 Si ſit confeſcata (qualis censetur, ſi conſter ex fama publica, aliqua ſcriptura authentica, vel ſi celebretur festum Dedicacionis, aut ſi adſint signa, ſeu Cruces conſuetæ affigi in Dedicacione) tunc eſt reconcilianda ab Epifcopo aqua per ipsum, cum ſale, vino, & cinere, benedicta. Qui non potest eam facultatem simplici Sacerdoti, nec ſuo Vicario, qui non ſit Prælatus, delegare, ex c. Aqua de conſecr. Eccles.

593 Prælati tamen Regulares, etiam locales, poſſunt proprias Ecclesiæ confeſcataſ in caſu pollutionis reconciliare, ex priv. Leonis X. Bull. 6. apud Rodr. Debent tamen adhibere aquam ab Epifcopo proprio benedictam, ſi ille non diſtet per duas dietas, videlicet per quadraginta milliaria. Si verò ille ſic diſtet, uti poſſunt aqua ab ipſo Prælato reguſari benedicta. Si Epifcopus exiſtat intra dioceſim, diſtet tamen, ut ſuprà, a loco, ubi violatio accidit, censetur diſtant, licet ſit ibi ejus Vicarius, i. quia Vicarius non potest: ex num. 592. 2. quia aliás numquam contingere poſſet de uſu privilegii.

594 Ecclesia polluta non reconciliatur per ſacrificium ibi peractum, de Lugo de Euch. d. 20. ſel. 2. num. 62. contra Diana p. 2. trah. 14. ref. 69. & Tamb. in meth. cel. Miff. lib. 1. c. 1. §. 4. n. 5. Primò, quia ſi ſacrificium eſſet ſufficiens ad Ecclesiæ pollutam confeſcandam, eſſet ſufficiens ad eam non confeſcata confeſcandam. Secundò, quia eſt jure praefcriptum, quod ſi pollutione contingat incepto Canone, ſed ante confeſcationem, Sacerdos debeat Miffam prosequi, & perficere, ut in tom. 3. num. 320. & tamen Ecclesia non reconciliatur, ut decidunt Sacri Canones, licet Sacrificium, & confeſcatione ſint post violationem. Tertiò, quia in Ecclesiæ polluta potest de licentia Epifcopi in caſu necessitatis celebrari; & tamen praxis eſt ut poſtea reconcilietur.

595 Non obſtat funda mentum opinionis opoſitæ, quod per ſacrificium nedum benedicta.

Examen Ecclesiæ.

cuntur vefteſ non benedictæ, ſed confeſcante patena, & calix non confeſcata, in quibus ſacra unctio requiriſtur, quatenus ſacrificium æquivalenter, imò eminenter unctionem contineat; nam ex ſacrificio non habetur ſacer ille contactus cum Ecclesia, qualis in veſtibus, patena, & calice.

596 Qui celebra in Ecclesia polluta, antequam reconcilietur, nullam cenzuram, aut irregulatatem incurrit; quia nulla eſt expreſſa in jure.

597 Peccat tamen mortaliter, niſi excuſet neceſſitas; in caſu enim neceſſitatis, putat ſi die feſto non ſuppeteret populo alia Ecclesia, in qua poſſet Miffam audire; vel ſi mane, quo in aliqua Ecclesia celebratur festum ſolemne, homicidium contingere; tunc poſſet de licentia Epifcopi ibi celebraſi. Imò licentia non eſſet neceſſaria, ſi opportunuo tempore ad Epifcopum recursus fieri non poſſet. Tambur. cit. l. 3. c. 6. §. 3. num. 1.

Q U A E R E S. I.

598 Ecclesia fuit violata per ſepulturam excommunicati vitandi. Quid agendum?

D Ico, eius corpus eſſe exhumandum, & extra Ecclesiæ projiciendum; ſi tamen poſſit diſcerni; aliter eſſe tolerandum, ex c. ſacris, de ſepult. & locus ipſe eſt reconciliandus, uti ſupra.

599 Ipsi verò, qui ſcienter, & temere hujusmodi excommunicatos in Ecclesia, aut Cœmeteria ſepeliunt, ſunt ipſo facto excommunicati, in Clem. Eos qui, lib. 3. tit. 7. de ſepultura, miniſt̄, diſtet tamen, ut ſuprà, a loco, ubi violatio accidit, censetur diſtant, licet ſit ibi ejus Vicarius, i. quia Vicarius non potest: ex num. 592. 2. quia aliás numquam contingere poſſet de uſu privilegii.

600 An huiusmodi excommunicationem incuriant, nedum eum physice ſepelientes; verū etiam mandantes, conſulentes, aut favorem dantes ad ſepelendum?

N Egat Cajet. apud Donatum tom. 4. trah. 9. q. 38. n. 6. quia juſ ſolū loquitur de ſepelientibus, & cum ſit poenale, non debet extendi ad caſus non expreſſos.

Reſp. Affirmative, Donatus cit. n. 7. & Suarez cum Glosſa in Clem. 1. de ſepult. 1. quia nomine ſepelientium veniunt etiam mandantes, &c. nam cum ſint cauſæ influentes in actum ſepelitionis, dicuntur ſepelire.

601 Secundò, quia aliás lex poenalis eſſet inutilis, & ludibrio expoſita. Eſſet inutilis; quia talis lex eſt edita, ut poena ſpirituali terreat, & coercet ab huiusmodi excessu; qui non impediretur, ſi poena ſolū afficeret vilem ministrum, qui aliud non intendit, niſi mercedem ſui ministerii, & non

E prin.